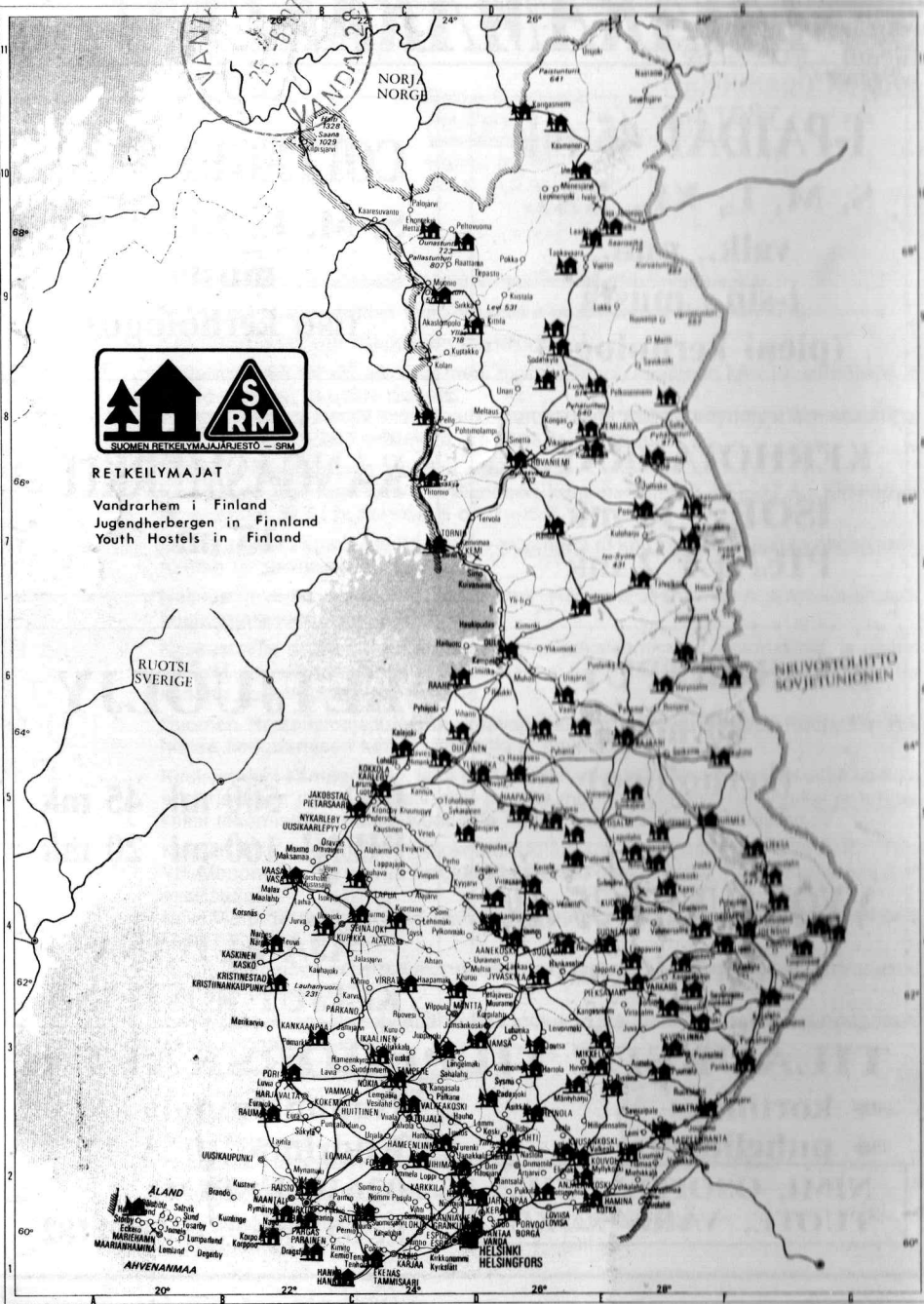

406 000 000 000251
HUHTANEN REIJO

PALLASTUNTURINKJ 5B7
01280 VANTAA 28

JOUKKO- JULKAISU

Motoristi

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY
N:o 3 KESÄKUUN 1987

OFFSET - KOPPINEN OY 1987

KONTIORALLI -87

3.-5.7.1987

Kontrollipaikka SEO-huoltoasema, Vanttauskoski

- ▶ Huoltoasema sijaitsee tietä n:o 81 noin 55 km Rovaniemeltä Kuusamon suuntaan.
- ▶ Kontrolli avoinna 3.7.1987 kello 12.00— 4.7.1987 kello 18.00 ASTI!
- ▶ Ennakoilmoittaminen on **PAKOLLINEN** toukokuun alussa postitettavilla tilillepanokorteilla.
- ▶ Jäsen voi kutsua yhden pyöräkunnan **VIERAAKSEEN**
- ▶ Palkinnot jaetaan seuraavasti:
 - ★ Pisin matka ulkolaiset
 - ★ Vanhin osanottaja
 - ★ Pisin matka miehet
 - ★ Pisin matka naiset
 - ★ Pisin matka 125 cc naiset
 - ★ Pisin matka 125 cc miehet
 - ★ Vanhin pyörä
- ★ **"KONTIO KARHUNHAN SAA VAIN KERRAN..."** ★

Kontiralliterveisin Pohjanmaan Kuusysiläiset

N:o 3 kesäkuu 1987. 18. vuosikerta.
Ilmestyy: helmi-, huhti-, kesä-, elo-, loka- ja joulukuussa.
Julkaisija: MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.
Jaetaan ilmaiseksi kaikille Moottoripyöräkerho 69 r.y.:n jäsenille.

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.: hallitus

Puheenjohtaja

Urpo Vaahtera
Maratonkuja 6 A 1
01280 Vantaa
Puh. k. 90-302 391

Varapuheenjohtaja

Pekka Kuoppala
Yrtimeantie 19
00730 Helsinki
Puh. k. 90-365 107
klo 18.00—20.00

Kassanhoitaja

Veli-Matti Kaipainen
Jalavatie 5 A 6
00270 Helsinki
Puh. k. 90-412 492

Varajäsenet

Guy Wikström (NMR)
Virkatie 2
01510 Vantaa
Puh. k. 90-821 358

Jouko Mäenpää
Tuomikuja
63400 Alavus As.
Puh. k. 965-200 31

Timo Ylä-Mononen (EAK)

Ylimännynkatu 32 A
33580 Tampere
Puh. t. 931-345 66

Erkki Ahola
Koskelankatu 44
35800 Mänttä
Puh. k. 934-494 65

Kerhotavaramyynti

Hannu Impola
Kilorinne 10 A 11
02610 Espoo
Puh. t. 90-567 2182
k. 592 568

Kerhoisäntä

Jouni Valkeejärvi
Satamatie 1
35700 Vilppula
Puh. k. 934-446 32

Sihteeri Jäsenasiat

Hanna Kinnunen
Koudantie 15 B
00760 Helsinki
Puh. k. 90-381 373

Päätoimittaja

Aki Oura
Untamontie 1 B 13
00610 Helsinki
Puh. t. 931-113 366
k. 90-798 269

Toimitussihteeri

Annukka Kuoppala
Viipurinkatu 8 B 78
00510 Helsinki

Toimittajat

Eero Mikkola
36160 Siitama
Taavi Hiltunen
Keskustie 52 B 5
35300 Orivesi
Jussi Pursiainen
28680 Pori
Paaroori
Maarit Seppälä
Orivedenkatu 8 C 61
33720 Tampere
Petri Lindgren
Ahmoon kylä
03620 Karkkila
Kerhon postisiirtotili
numero 426 781-0

Pääkirjoitus HYVÄT MOTORISTIT,

Niin se vain kumi rupesi palamaan ja tiet ovat täynnä elämän riemua. Kirkkopyhä 31.5. jo todisti, että joukot ovat liikkeellä. Toivottavasti kaikki ainakin hengessä muistavat EA-kurssin opit ja ajavat oikealla.

Kerho on muutenkin vauhdissa ja uusia projekteja on työn alla. SPR:n kanssa suunnitellaan yhteistyötä aivan uusina toimintoina, joista toivottavasti myös poikii ensiaputaitoja kerhon jäsenille. Niitähän me jokainen voimme tarvita milloin vain liikenteessä.

Kontio kutsuu ja siellä tapaamme taas niin vanhat hyvät ystävät kuin uudet tutut. Tervetuloa ja muistakaapa maksaa osallistumismaksunne etukäteen. Hyvää kesää ja voikaa vauhdikkaasti sääntöjen puitteissa, ettemme tapaa muissa puitteissa,

toivoo Aki

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Näin on taas pyörähtänyt yksi sulan asfaltin ajokausi käyntiin. Kuiva ja kuoppainen kuten arveltiin. Poutainen oli menomatka Motoristien kevätpäivillekin, mutta kesä tuli kotimatkalta. Taivas aukeni ja valautti hyisen kylvyn niskaamme. Siinä palellessani mietin, että mitenkä vakavaa tai hauskaa tämä harrastuksemme onkaan. Hauskaa ja mukavaahan pyöräily on kaikkine myötäjäisineen. Enimmäkseen hymyileviä kasvoja olen tavannut kokoontumisissa ja iloiset tervehdykset kuuluvat asian kun kohdataan tiellä. Kaikki kerhomme tapahtumat ovat olleet mielestäni iloluontoisia, mukavia juteltu iloisten ihmisten parissa. Matkoilla saatetaan ja pysähdytäänkin levähdyspaikoille ja huoltoasemille. Aina on paikalla joku hymyilevä maailmanmatkaaja joka kyselee kuulumisia ja koneen tehoa. Voiko olla vastaamatta? Hyvin useat kerholaiset ovat jossakin vaiheessa olleet järjestelmässä yhteiseksi hu-

viksi jotakin kokoontumista. Vakava ilme kasvoilla on varmasti jossakin vaiheessa, mutta kaiken vaivannäön kruunaa tunne onnistumisesta. Saatapa joku jopa mieltää asian oikein hauskaksikin. Mikä minut sitten vetää vakavaksi moottoripyöräilyn parissa. Pieniä aivojani vaivaa joskus ajatus siitä, että suurimmaksi osaksi ajamme pyörillä vain omaksi huviksemme, hyvinkin turvattomina, isompien ajopelien hyökkäyksille alttiina. Tekemällä itse virheitä lisäämme riskiä joutua ajamaan siivet selässä. Vielä kun se virhe tehdään ehdoin tahdoin ja uhallakin, niin ilme menee jo tosi vakavaksi ja mieli synkäksi. Hauskaa ei varmasti ole sekään, jos ympäristö luo painetta muuttaa harrastuksemme laatua tai mallia. Itse kukin meistä on muokannut sopimukseen katsoman ajonautinnon tyydyttävän tyylin ja suotakoon se meille. 69 on ollut kaikille jäsenilleen palveluja tuottava kerho ja on sitä jatkossakin, ikään, kokoon, tai pyörämerkkiin katsomatta. Vanhaa puutarhurien sanontaa siteeraten voisimme sanoa ”antaa kaikkien kukkien kukkia”. Vakavasti ottaen toivotan kaikille hauskaa kesää.

Osku

MAN -Saaren lumoissa

Kävin Tourist Trophyä katsomassa ensimmäisen kerran vasta vuonna -83. Seuraavan kerran -86. Kummastelen miksi en pääse sinne joka vuosi. Kokemani mukaan Isle of Man on moottoripyöräilyn Mecca, jonne jokaisen motoristin pitäisi päästä pyhiinvaellusmatkalle ainakin kerran elämänsänsä. Ei liene toista paikkaa, jossa niin voimakkaasti kokee ja aistii moottoripyöräilyn lumon, motoristien ystävyuden ja yhteenkuuluvuuden. Koko saari henkii moottoripyöräilyn elinvoimaa ja myönteistä suhtautumista harrastukseemme. (TT:n vastustajat matkustavat pois saarelta kisojen ajaksi.) Mutta mitä minä sitä sen enempiä ylistelemään. Menkää itse katsomaan ja kokemaan!

Ensikertalaisille, jotka valmistautuvat matkaan, voi tarinastani olla apua.

Menomatkan lentolippua tilatessani matkatoimiston viehkeä virkailija pyöritteli epäuskoisena suuria silmiään. Missä se sellainen saari mahtaa olla. Mutta paksusta luettelosta löytyi Manx Airlinesin lento Lontoo—Douglas ja siihen varattiin yksi paikka. Lippuja lunastaessani hän vielä toistamiseen varmisti, että vain menomatka oli tarpeen. Oli selvästi huolissaan, että jäisin moiseen paikkaan ilman pelastumisen mahdollisuutta.

Kun sitten astelin Davidin kanssa lentoasemalta autolle palmujen ohi, tunsin tulleeni etelän maille. Iltauringossa ajoimme Peeliin kapeita, korkeiden kiviaitojen reunustamia teitä. Lampaanhoito on tärkeä elinkeino Man-saarella ja kiviaidat pitävät lam-paat poissa liikenteen jaloista. Saa-

rella on oma, nelisarvinen Loaghtan lammasrotu, joilla toinen sarvipari kiertyy korvien editse alas. Turvallisen matkan päästä tarkasteltuina elukat vaikuttavat ihan säyseiltä. Niiden villakin on hyvää, koska Man-saarelaiten tweed on erinomaista. Ostaa sitä voi vaikka St. Johnsista, Tynwald Millsin käsityökeskuksesta. Siellä on kaupan myös paikallista keramiikkaa, lasinpuhallustaidon näytteitä, hajuvesiä, jotka on valmistettu paikallisista kasveista ja paljon muuta.

Lammasta tunnetumpi mansaarelainen eläinrotu on Manx-kissa. Luonto näyttää arvelleen hännättömän, pitkäjalkaisen kissan selviytyvän parhaiten hengissä motoristiparatiisissa. Kotosuomessa kissapiirit katsovat Manx-kissan luonnottomaksi eläimeksi ja pyrkivät estämään sen kasvatuksen ja kielsivät sen näyttelyistä.

Kaartaessamme hotellimme eteen, olivat Pekka ja Torolf meitä vastassa. Heidän pakettiautonsa ikkunoista kurkistivat kahden Royal Enfieldin lamput. Ne tulisivat osallistumaan R. Enf. kokoontumiseen ja vanhojen pyörien kokoontumisajoon. Kilpailuviikolla olisi useita merkkipaikoitumisia, brittipyörillä ja myös BMW:llä ja italialaisilla merkeillä omansa.

Lopuillaan oleva harjoitusviikko oli ollut sateinen ja kylmä. Tänään oli ensimmäinen aurinkoinen päivä. Ystävänäni olivat jo nyt saaneet Man-saaresta tarpeekseen. Kylmät, kosteat, vetoiset ja lämmittämättömät huoneet, sekä kotoisesta poikkeavat keittiön antimet olivat kypsyttäneet heidät.

Saaren ilmasto on oikullinen, usein nopeasti vaihtuva. Vuorille saattaa kerääntyä sumua, joka aamuisin estää harjoitukset tai kilpailun, mutta jopa muutaman tunnin kuluttua hälvenee ja iltapäivällä voidaan ohjelmaa jatkaa suunnitellusti.

Ilman kosteus on suuri. Kun illalla laittaa päivän saappaissa hionneet sukkansa kuivumaan, niin aamulla ne ovat yhä märät. Sateen kastelemissa vaateitaan on vaikea saada kuivaksi. Telttailijat ovat sateella vaikeuksissa. Hotellissa voi saada kuivattaa tavaroitaan pannuhuoneessa.

Kostea ilma raiskaa kalustonkin. Oma Triumph TRW:ni oli surkeassa kunnossa seisottuaan tallissa muutama vuoden käyttämättä. Ruostesuojauksesta huolimatta kromiosat kukkivat ruskeina ja maali oli kärsinyt. Kovan työn jälkeen sain sen siedettävään kuntoon ja pyörät alleni.

Jotta Man-saaren vierailu sujui onnellisissa merkeissä, täytyy käydä Ballasallassa tervehtimässä Fairy Bridgen sillan alla asuvia tonttuja. Niinpä suuntasin ajokkini ensimmäiseksi sinne ja sillan yli ajaessani huikasin kuuluvan HELLOni heille. Sitteen radalle!

Snaefell vuorelle Bungalow corneerissa pysähdyin käydäkseni Murrayn moottoripyörämuseossa. Siellä on yli 80 moottoripyörää eri aikakausilta, sekä kilpa- että maantiepyöriä, valokuvia ja julisteita. Sieltä voi ostaa mp-kirjoja, lehtiä, julisteita ja matkamuis-toja, sekä virvokkeita. Sinne pääsee myös Laxeystä Snaefell Mountain Railwaysin sähköjunalla, Brittein saarten ainoalla sähköistetyllä vuoris-torautatiellä. Saarella on useita vanhoja rautateitä, joista osa on vielä käytössä, höyryvetureineen! Ja Douglasissa on hevosvetoinen raitiovaunu.

Laxeysissa on myös komea Laxey Water Wheel vesipyörä, toiselta ni-

melttään The Lady Isobella, vuodelta 1854. Sitä on käytetty pumppaamaan vettä lyijykaivoksista Snaefellin uumenista. Huolella säilytettynä se toimii yhä edelleen.

Saavuini takaisin parahiksi illalliselle. Valitsin kippers-nimistä paikallista erikoisuutta, joka on savustettua silliä. Kalastus on saarelaisille tärkeä elinkeino, jonka tuotteita viedään mantereellekin.

Kilpailuviikon sunnuntai on nimeltään Mad Sunday. Silloin ovat TT-rataan kuuluvat tiet autoilta suljetut. Vain pyörät saavat käyttää niitä. Ja kyllä on radalla tungosta! Samana päivänä ovat myös monet merkkikoontumiset eri puolilla saarta. Ohjelmaa riittää koko viikoksi enemmän kuin mitä ehtii, ja pystyy omaksumaan.

Iltaa on kiva ottaa yksi olut mukavassa pubissa nukkumatin houkuttelemiseksi. Okells on paikallinen olutmerkki ja Glen Kella viski. Kielten sekamelska vallitsee ympäri maailmaa saapuneiden motoristien tavatessa toisensa ja vaihtaessa kuuluisia ja kokemuksia. Monet tulevat joka vuosi uudelleen ja asuvat aina samassa paikassa. Siksi on syytä varata hotellinsa ajoissa, mieluiten edellisenä kesänä, muuten voi olla vaikea saada yösijaa. Matkailun kallistuminen on muuttanut tilannetta jonkin verran.

Pohjoismaistakin on saarella käyty tuhannen vuoden ajan. Ensimmäiseksi tulivat viikingit, joilta saarelaiset saivat parlamenttinsa, Tynwaldiksi kutsutun. Se toimii yhä ja on Westminsterin eli Englannin parlamenttia vanhempi. Saaren kuvernöörin johdolla ja arkkipiispan läsnäollessa kokoontuivat heinäkuun 5. päivä Manxin ylä- ja alahuoneen edustajat St. Johnsin kirkon eteen, Tynwald Greenin aukiolle yksipäiväisille valtiopäiville. Seremonia noudattaa tarkoin

viikinkien aikoinaan käyttämää. Jokaisella saaren asukkaalla on tuolloin oikeus tehdä lakialoite. Viikinkien vaikutus näkyy myös saaren kielessä. Peelin Boathous'issa on mahdollisuus tutustua viikinkien käyttämään venetyyppiin, jolla he tulivat saarelle ja tekivät ryöstöretkiään Englannin mantereelle. Saarella on arkeologisissa kaivauksissa tehty huomattavan arvokkaita löytöjä.

Saarella on oma rahansakin. Huomaa, että mansaarelaiset KOLIKOT eivät kelpaa mannerenglannissa, seletit kyllä.

Kilpailuna TT on aina ollut jännittävä ja kovavauhtinen. Tulokset ovat julkaistut lehdissä, joten minun ei niihin tarvitse palata. Kokemuksena Tourist Trophy on vertaansa vailla, erikoisesti tämä 80-vuotis juhlavuonna. Koska Englannissa ei saanut kilpailla moottoriajoneuvoilla yleisillä teillä vuonna 1907, pidettiin ensimmäinen Tourist Trophy Man-saarella, jossa tätä kieltoa ei ollut. Kansainvälisen TT:n lisäksi ajetaan saarella kansalliset kilpailut Southern 100 heinäkuussa ja Manx GP elokuussa. Myös polkupyöräilijöille järjestetään TT-radalla kilpailuja, sekä purjehtijoille regattoja saaren vesillä.

Kaikki päättyy joskus ja niin tuli aika lastata TRW pakettiautoon Enfieldien seuraan ja heittää hyvästit. Lautalla Englantiin, sen poikki ja lautalla Ruotsiin, jonka poikki ja lautalla Suomeen.

Triumph TRW odottelee nyt entisöimistä ja museoajoneuvoksi katsastamista. Royal Enfieldit unelmoivat seuraavista vierailuista.

Ilkka Lehto

HAI SIE!

Onko sullakin moottoripyörä, mutta ei matkakaveria? Soita ilt.

☎ 90-208 179/Hilkka

* * *

Uppo-uto miekkonen haki paikkaa myyjäksi suuren tavaratalon herrainvaatetusosastolle. Osastopäällikkö silmäili miestä ja sanoi: otan Teidät töihin yhden työnäytteen eli myyntitehtävän suorittuunne. Näettekö tuon puvun tuossa mallinuken päällä? Kuten huomaatte, se on vähän rohkean värinen, punaista kangasta, keltaiset leveät raidat ja kirjavia pallokuviota siellä täällä, ja lahkeetkin ovat hiukan epämuodikkaat. Saatte aikaa kolme tuntia, katsotaan sitten lounastuntini jälkeen! Myykääpä se!

Palattuaan pitkältä ja kostealta lounaalta osastopäällikkö ei ollut uskoa silmiään, kun myyjäkokelas luki hänen kouraansa tuhatkaksisataa markkaa kontant, ja ilmoitti että myyty on, täyteen hintaan.

— No mitä se asiakas sanoi puvusta? kysyi osastopäällikkö.

— Ei hän mitään sanonut, tuntui olevan tyytyväinen, no jaa — sen opaskoira kyllä vähän murisi ja näytteli hampaitaan, mutta minä annoin sille paketin nakkeja evääksi.

Olette palkattu myyjäksemme, onnittelen, hik, lausahti osastopäällikkö.

* * *

Aimolle muistoksi honkakello

MP-69 perustajajäsen ja pitkäaikainen Motoristin toimittaja Aimo Turunen ei enää osallistunut Kontioralliin viime vuonna, ja jäi paitsi siellä muille perustajajäsenille ja ensi Kontion kävijöille annettua kerhon muistolahjaa. Nyt kerhon johto korjasi tämän asian ja uniikkikappaleena tehty honkakello luovutettiin Aimolle tämän metsämökillä huhtikuun lopulla. Kerhomme johtokunnan edustajina Osku Vaahtera ja Pekka Kuoppala antoivat Aimolle tämän taatusti ansaitun muiston pitkäaikaisesta kerhotyöstä. Toistajina olivat ex-kerhoisi Pertti Saarenheimo ja toimittaja Eero Mikkola.

Honkakello sopii hirsimökin seinälle Aimon Lapinkontiomatkoilla hankkimien honkateosten joukkoon kuin nänään päähän. Aimo ei taitaisi pistää pahaksi, jos vanhat ystävät poikkeaisivat Porvoon seudulla ajellessaan "vanhaa konkaria" morjestamassa. Tyylikäs on mökki ja sisustus ja taidolla hoidettu kasvirikas pihapuutarha. Sen rehevyyttä kun monet ovat ihmetelleet, Aimo on todennut: Aimon rakkaus ja Siitaman Eeron kansonta saa ihmeitä aikaan. Motoristin toimitus ja lukijat toivottavat Aimolle hyvää kesää.

KESKUSTELUA Hei kaikki motoristit!

Olen useasti ottanut osaa Kontioon, muutenkin reissannut 69:n mukana erilaisissa tapahtumissa. Silmään on pistänyt pari seikkaa, jotka olisivat ajattelemisen arvoisia. Jokaisen meidän mielissä niin nuoren kuin uusiuorttenkin. En väitä, että itse olisin pyhimys, mutta samaan joukkoon pyhimyksiin liittyville ja sinne aikoville, olisi kiva saada seuraa. Olen ollut saunassa, aina, kun siihen on ollut mahdollisuus. Lämpöä on ollut aina. Pari seikkaa nostaa karvat pystyyn.

Ajattele, miltä tuntuu viimeisen kylpiän tulla saunaan, kun vesi on loopunut. Häntä edellä oli ne **loruttajat**: Loruttajalla tarkoitan sellaista henkilöä, joka jättää hanan auki ja vesi juoksee vain... Tämä henkilö on käynyt jo saunassa tai hän vain pesee hiuksiaan 10 askeleen päässä ja vesi senkuin juoksee. Sillä valuvalla vedellä se viimeinenkin motoristi olisi sulanut koko päivän kestäneen vesisateen jäljiltä. Ajattele, että olisit itse se viimeinen **jäätynyt**.

Sitten, kun käymme vesikissä. Puotoa kädestä paperi ja jää lojumaan lattialle. Ajattele, millaista on sitten mennä vesikiin illalla, kun roskakorin kohdalla on röykkiö paperia. Ei kai se rallin järjestäjäporukka ole mikään siivous-Palvelu, joka korjaa meidän jäljiltä roskat pois sieltä ja täältä? Vai onko motoristit **käsivammaisia**? Hullulta tuntuu, kyllä se kaasukahva ja kytkin vielä kääntyykin.

Joskus on ollut niin, että kokoontumisajossa ei ole astianpesupaikkaa. Silloin meikäläiset huuhtelee, pesee ne vesikissä. No, ei siinä ole mitään väärää. Mutta ajattele kuinka ikävä on, kun se hernekeitto kuivuu käsienpesualtaan reunalle? Ennen kuin saatan oman naamani pestä siinä, niin on kyllä pestävä se hernerokka

pois. Kerhohan maksaa kaikki wc-käsi-paperit, mutta tarkoitus on käyttää niitä omissa paikoissa. Ethän vie niitä teltaan. Saattaa olla, että **ne** jää luontoon eli Siivous-Palvelu toimii jälleen! No, jos et sinä kerää, kerää sen viimeistään järjestäjä rallin viimeisenä päivänä. Me emme ole kuitenkaan maksaneet ★★★★★ tähden leirintäpalvelua.

Tiedätkö, miksi saunassa on sauna-majuri; sen takia, että tiedämme, mistä hakea puut ja veden. Koska ei saunominen yleensä maksa mitään, niin voimme edes maksuksi kantaa vettä ja puita. Saunamajurikaan ei sitten ole vuoronsa jälkeen loppuun kulunut **rätti**.

Teltalle mennessä aina välillä tuntuu pahalta sen takia, että naapuri soittaa viimeistä listaa uusista hifi-vehkeistä. Me olemme tulleet pitkän matkan juttelemaan ja nauttimaan kavereiden seurasta. Mieti aiotko tehdä meistä **kuulovammaisia**, osa meistä ei vielä ole. Naapuritelan kaveri voi olla lähdössä kotiin tai töihin aamulla, joten olisi kiva saada nukua edes **vähän**. Mieti, miksi olet lähtenyt kokoontumisajoon...? Joukosamme on nykyaikana myös pikku-motoristeja, jotka menevät ajoissa nukumaan.

Vielä voisit jutella sille ihan vihreälle kaverille pari sanaa ja tutustuttaa omiisi. Kaikki me olemme joskus olleet uusia motoristeja, eikös niin.

Minulla menee aika kokoontumisajossa melkein liian nopeasti, kun kaikkien kanssa pitäisi vaihtaa pari sanaa. Joten moikataan!

Vielä ajatus sinulle ja minulle kesää varten...

Käyttäydithän siten, että jälkeesi tulevakin viihtyy.

yksi puliseva pilkku ,

VUOSI 'KAHDEKSANKUUS

Luodaanpa silmäys menneeseen vuoteen ja annetaan Kemijärven Jaskan kertoa, mitä hän puuhasi ko. aikana. Niille lukijoille, jotka eivät ole aivan varmoja, missä tämä Kemijärvi muuten sijaitsee, kerrottakoon, että se on 87 kilometriä Rovaniemeltä koilliseen. Suomen pohjoisin kaupunki — toistaiseksi, sillä Sodankylällä tuntuu olevan nykyisin kovasti haaveita muuttaa itsensä myös kaupungiksi. Kemijärvi on myös ainoa kaupunki, jossa on tuntuja, poropalkisia ym. erikoisuuksia alueellaan. Lisäksi Kemijärvi kehui taannoin olevansa myös Suomen suurin kaupunki — pinta-alaltaan, mutta annetaanpa Jaskalle puheenvuoro.

Motoristivuoteni alkoi tammikuun 23. päivänä, jolloin parin muun kemijärveläismotoristin kanssa ajoimme autolla kiljuvassa pakkasessa Rovaniemen kautta rautatieasemalle. Aiheena oli Napapiirin Moottoripyöräilijät ry:n järjestämä jo perinteinen mp-näyttelymatka Tukholmaan. Reissu oli siis juna-laivayhdistelmä ja aikaa torstai-illasta sunnuntai-iltaan. Matkustimme yöjunalla (melkein omassa makuuvaunussa) ensin Turun satamaan, ja sieltä päivälautalla yli sekä perillä maanalaisella suoraan hotelliin nukkumaan. Seuraavana aamuna menimme pienten sekoilujen jälkeen näyttelyyn Älvsjöhön. Näyttelystä nyt senverran, että kotimaisen vastaavan saattoi jättää huoletta väliin. Paluumatka suoritettiin päinvastaisessa järjestyksessä, eli yölautalla (hyttipaiikat oli jokaiselle) yli ja päiväjunalla Rovaniemelle. Rautatieasemalla koko ajan kiltisti odotellut automme

käynnistyi yllättävän helposti, huolimatta -25 asteen pakkasesta. Takakonttiin oli kuitenkin kaikenvaralta mukaanlaitettu kaasupullo ja -poltin. Eräälle vieressä olevalle laatuautolle piti antaa virtaa, kun se ei millään käynnistynyt. Reissu oli kaikenkaikkiaan melko raskas, mutta antoisa. Järjestävä kerho maksoi kuluista niin suuren osan, että itse ei tarvinnut maksaa kuin lähinnä nimellinen korvaus.

Talvisia pyöräkauppoja

Maaliskuun loppupuolella saapui oululainen Riku noutamaan kemijärveltä osatmansa käytetyn, täysin matkavarustellun Hondan. Minulla oli sormeni pelissä kaupassa sillätavalla, että tieto myytävästä pyörästä kulki kauttani Ouluun. Kävihän Riku pyörää katsomassa helmikuun kireimpinä pakkaspäivinä ennen ostopäätös-

tä. Oli melko hurjan näköistä Rikun sitten lähtiessä ajelemaan kotia kohti valtaisten nietosten keskeltä. Matka oli kuitenkin mennyt hyvin — olivathan tiet sulat.

Helsingin reissu

20.—23. maaliskuuta tehtiin ivalolaisen motoristi-Ollin kanssa automatka Helsinkiin. Ajokkina oli 70-luvun alun Renault R8. Sikäli reissu liittyy motorismiin, että kävimme mm. Kawapäivillä, Sumekolla, eri mp-liikkeissä sekä kyläiltiin tuttujen motoristien luona. Paluumatkalla otettiin Oulusta mukaan sinne saapunut tilaamani kate. Napapiirillä ajettiin sitten hirven päälle — tai oikeastaan jätiin sen alle! Autosta tuli "rusina". Onneksi kate säilyi ehjänä. "Kotijoukot" saivat hakea poikansa loppumatkan Kemijärvelle. Olipahan hirvikolari melkoinen kokemus!

Ensimmäiset ajot

Huhtikuun kahdeksas päivä, eli (minulle) harvinaisen aikaisin, kävin ensi kerran talven jälkeen ajelemassa mp:llä. Yleensä edelliset pyöräni olivat olleet melko "kranttuja" käynnistymään talviseisokin (n. 7 kk.) jälkeen, mutta tämä nykyinen hyrähti heti — kuin kesällä konsanaan. Olisiko salaisuus suorasuuhkutuksessa? Uusi kate ei ollut vielä paikallaan ja tilapäis"plexinkin" olin poistanut. Tuulen paine tuntui pitkästä ajasta melkoiselta. Vanhat ajorutiinit rupesivat muistumaan melko pian jälleen mieleen, vaikka alussa aina tuntuu, että eihän sitä taida pysyä edes pystyssä.

Asennus töitä

Huhtikuun 14. päivä talvilomallani, ajoin pyörän sisälle eteishalliin ja

1. Suomen pohjoisimman moottoripyöränäytelyn pienin pyörä. Täysin ajokelpoinen!

aloin asentaa uudenuutukaista katetta. Kyllähän sisätiloissa mukavasti sujui. Pyörästä piti ensin poistaa melkoinen joukko muoviosia etulamppua ja -vilkkuja myöten. Koko päivä siinä meni, mutta iltasella oli kokokate suurinpiirtein paikoillaan, jopa uusi etulamppu ja etuvilkut pelasivat. Saksalaisella täsmällisyydellä tehty kate ja seikkaperäinen opasvihkonen auttoivat huomattavasti kokoamista. Pyörä muuttui kuin taikaiskulla — paremmannäköiseksi. Seuraavien päivien ajokokeilut todistivat katteen myös suojaavan erinomaisesti.

2. "Callestreffenin" tyyntä erämaan rauhaa. Kuvassa oleva erämies väittää olevansa Ikosen Kari.

Oma mp-näyttely

Vappuna, eli ensimmäimmäinen viidettä piti Napapiirin Moottoripyöräilijät ry. eli lyhyesti vain NMP, Suomen pohjoisimman mp-näyttelyn Rovaniemellä Lapin Kumikorjaamon tiloissa. Olinhan siellä minäkin pyörineni. Ohjelmaan kuuluvassa kiihdytysnäytöksessä näytettiin "närhen värkit" Rovaniemen kovimmille katuautoille. Ihmisiä kävi suhteellisen mukavasti tässä pienimuotoisessa näyttelyssä, vaikka ilma ei mitenkään suosinut. Erikoisuuksista voisi poimia esim. Suomen ainoan BFG:n (se ranskalainen) ja niinkään tiettävästi ainoan, Kanadasta tuodun, osittain kullatun Yamaha XS 1100 Midnight Specialin.

Ajokauden avajaiset

03.—04.05. pidettiin NMP:n ajokauden avajaiset paikassa nimeltä Korvala. Se oli Rovaniemen ja Sodankylän välillä oleva lomakylä. Corvalla puolestaan sijaitsee Italiassa, mutta kukaan ei tiettävästi eksynyt sinne. Eräät malttamattomat rovaniemeläiset ottivat kovia sakkoja ylinopeudesta jo mennessä. Paikan päällä muutamille kavereille piti esitellä katteeni toimivuutta koeajon muodossa. Lämmentä oli vain pari astetta ja lunta melkoisesti.

Kevätajo Posiolla

23.—25.05. oli vuorossa kevätajot Posiolla. Kun siellä on tullut käytyä jo-

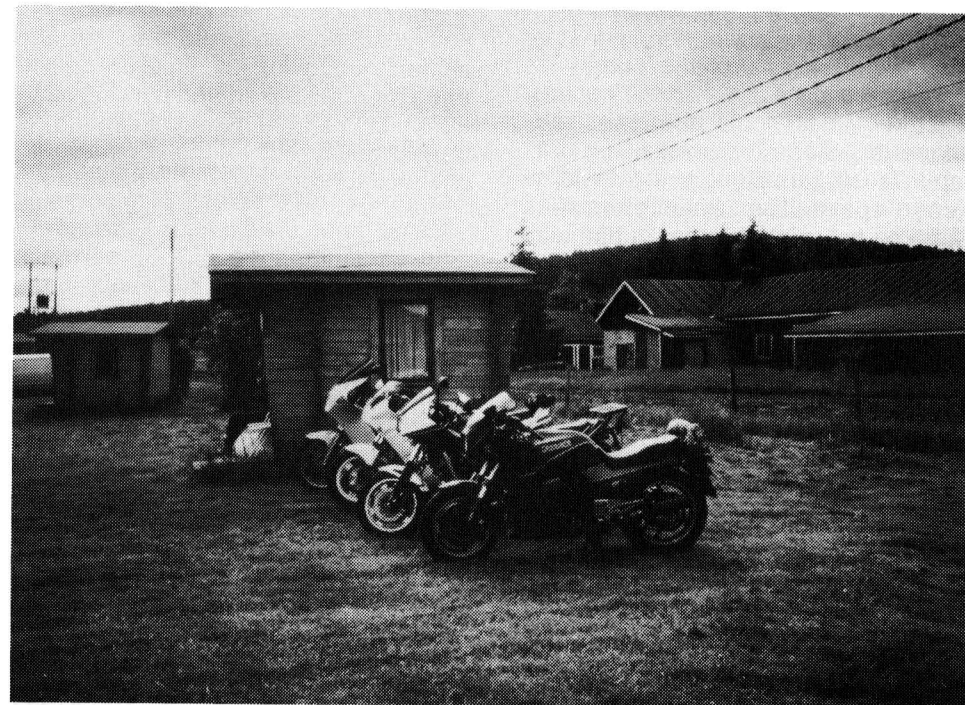
ka vuosi, ei nytkään voinut pois jäädä, ja niitä parhaita kokoontumisia se on aina ollut. Nyt oli vaan yllättävän moni "vanha parta" jäänyt pois. Toisaalta olin saanut houkutelluksi Kemijärveltä mukaan pari uutta motoristia. NMP:n motoristit kävivät kääntymässä. Eivät jääneet yöksi (olisiko Posio liian lähellä Rovaniemeä?) Illalla ripisteli lunta.

Mp-ilta

29.05. pidettiin Kemijärvellä Liikenneturvan ja paikallisen autokoulun

järjestämä mp-ilta. Meikäläinen pääsi kertomaan Napapiirin moottoripyöräilijöiden kerhotoiminnasta. Kemijärvellähän on myös moottorikerho, mutta se on keskittynyt lähinnä kelkkapuolelle, joten moni kemijärveläinen on katsonut paremmaksi liittyä tosiaktiiviseen NMP:hen. Paikallislehti katsoi mp-illan uutiskynnyksen ylittäväksi — oikein kuvan kanssa. Hieman kaverit naljailivat, kun olin autolla liikkeellä, mutta kun satoi rännätä!

3. Juoksengin juhannusrauhaa. Kemijärveläisten käyttöön varattu suuri (?) mökki.

Kirkkopyhä

Kesäkuun ensimmäisenä päivänä sunnuntaina vietettiin motoristien kirkkopyhää Sinetän kappelissa. NMP oli asialla. Tapahtuma oli kai ensimmäinen laatuaan Lapin läänissä (?), joten osanottajia oli Oulua ja Torniota myöten. Kemijärveltä oli meitä viisi henkeä. Tilaisuus oli lämminhenkinen ja motoristien käytös esimerkillistä. Kirkkokahvien ja seppeleenlaskun jälkeen ajelimme tyytyväisinä kotiin. Lehdistö oli laajasti huomioinut tämän tapahtuman. Mm erään lehden kuvateksti kertoi: "Kukapa uskoisi, että tässä on kirkkokansa menossa jumalanpalvelukseen". (Kuvassa pitkä rivi moottoripyöriä parijonossa ajamassa Rovaniemen pääkatua.)

Juoksengin juhannus

Kun juhannuksena ei ole oikein mitään alan tapahtumaa missään, niin eräät kemiläiset motoristit olivat keksineet järjestää Tornionlaakson napapiirille eli Huoksengin lomakylään pienen epävirallisen kokoontumisen. Tämä oli nyt toista kertaa, ja niin olin minäkin. Rauhallista juhannusta kampaaville paikka oli juuri sopiva. Tunnelma oli rauhaisa ja kovasti autoilevia lapsiperheitä oli mukana. "Sivii-lit" ehkä saattoivat hieman säikähtää, kun paikalle alkoi saapua isoja moottoripyöriä — luullen juhannuksen menevän hulinaksi. Toisin siis kävi, motoristit tekivät myönteistä PR:ää siistillä käytöksellään. Sää oli vain hieman kolea, kuitenkin saunottiin ja uitiin reippaasti Torniojoessa. Mökkejä oli meidän motoristien käytössä kymmenkunta, ja Kemijärveltäkin oli meitä viisi henkeä. Kauimmat vieraat olivat tulleet Kokkolasta. Jaa, olipa eräs sivuvaunupariskunta

Tampereelta saakka. NMP:n varapuheenjohtaja vaimoineen pyörähti paikalla, mutta lähti illaksi kotiin Rovaniemelle.

Huoltohommia

Kun meikäpojan ajopelin lähin huotopiste sijaitsee 300 kilometrin päässä Oulussa, tuli sinne lähtö ajankohtaiseksi 26.6. Aika oli saatu varattua perjantaiamuksi, joten työstä piti ottaa ko. päivä vapaaksi ja lähteä jo torstaina. Tuttujen luona Haukiputaan Martinniemiessä (30 km Ouluun) saatoin olla yötä, ja siellä poistin jo valmiiksi katteen toisen puolen, että moottoriin pääsisi heti käsiksi. Huollossa tätä kiiteltiin, sillä katteen poistoon olisi muuten huvennut ainakin yksi työtunti ja kukapa sen muu olisi maksanut kuin asiakas. Muutenkin on tuo huolto merkkiliikkeessä aika tyyristä hommaa, mutta sainpahan leiman huoltovihkoon. Itse en oikein tohdi mennä koskemaan pyöräni säätöihin, sillä en ole ns. tekniikan ihmelapsi ja taidot riittävät melkein vaan öljynvaihtoon.

Erämaan suojissa

Takaisin Kemijärveä kohti lähdin haukiputaalaisen motoristipariskunnan kanssa, ja pääsihän eräs tyttölapsi siinä sivussa takapenkkilläni Rovaniemelle. Kemijärvellä oli tuona viikonloppuna tiedossa "1st National Callestreffen". Nimitys on kyllä hieman liioiteltu, sillä kyseessä oli motoristien Kallen kutsu kämpälleen Kemijärven Ketolaan. Useita kilometrejä erämaassa kompuroituamme (ilman pyöriä), saavuimme pienen lammen rannalla sijaitsevalle todelliselle eräkämpälle. Kalle oli jo etukäteen pyydystänyt lammesta isoja siikoja, joita

sitten nuotiolla illalla paistimme. Kalle väitti vakavalla naamalla niiden olleen niin kesyjä, ettei tarvinnut kuin veneen laitaan koputtaa, niin olivat heti hypänneet veneeseen. No olivathan ne kyllä istutussiikoja. Erämaan rauhaa rikkoi silloin tällöin kulovarti-ossa lentävä lentokone (ei kai ne sitä meidän nuotiota?). Illalla myös saunottiin ja uitiin kovasti. Kalle oli myös saanut houkutelua hyttysiä paikalle oikein "mukavasti". Sunnuntaina täytyi pitkämatkalaisten sitten lähteä hyvissä ajoin kotimatalle.

Kesän kohokohta

Kesän kohokohta eli tietysti Kontioralli oli vuorossa 04.—06.07. Kemijärveltä lähtenyt neljän pyörän iskuryhmä yritti olla perjantaina ensimmäisenä kontrollissa — mutta ei onnistunut. Piha oli jo täynnä pyöriä (kuinkahan aikaisin ne olivat tulleet?). Itse rallipaikalla varmaan moni huomasi lippusiimalla eristetyn leirimme, ja siistin pyöräristön sen edessä. Pyöriä oli loppujenlopuksi parhaimmillaan toistakymmentä koko Suomen alueelta, ääripisteinä Ivalo ja Vantaa. Keräsimme näet kaikki tutut omalle alueellemme. Jo perjantai-iltana ehdittiin kalastella, ja huomiota herätti erään seurueemme jäsenen virvelinheitto. Nimittäin virvelin liikerata vei kalastajan toistuvasti järveen — vaatteet tietysti päällä! Sateiseksi kääntynyt ilma hieman latisti poislähtötunnelmia sunnuntaina — muuten oli lystiä.

Kesälomareissu

Heinäkuun loppupuolella tehtiin kesälomamatka Etelä-Norjaan. Mukana oli jo edellä mainittu haukiputaalaispariskunta ja "opas-Aaro" Kemijär-

veltä. Honda VF 750R (se haukiputaalaisten) näytti aivan hyvin soveltuvan myös raskaaseen matka-ajoon — kaksi päällä. Kiersimme Haaparannan kautta Trondheimin, Osloon ja Tukholman kautta Helsinkiin. Oslossa muuten satoi melkein koko ajan vettä, ja sieltä myös "oppaamme" häipyi omille teilleen jättäen meidät selviytymään kotiin aivan omin neuvoin. Helsingissä sitten tiemme erosivat ja haukiputaalaiset lähtivät Imatran ajoihin.

Samaiseen reissuun liittyen kävin "edustamani" pyörämerkin kymmenvuotisjuhlakokouksessa Itä-Suomessa ajalla 02.—03.08. Samanhenkisiä löytyi 90 jäsenen verran, ja kyllä kehuittiinkin omia pyöriämme, jopa nihti, että matkakumppanini sanoa tuuskahti, että "tarviiko sitä nyt noin". Ilma suosi tapahtumaa ollen jopa helteinen. Kotia kohti suunnistettiin sitten Lahden ja Turun kautta rannikkoa ylöspäin, Oulusta ylöspäin jopa melkoisessa myrskyssä. Kotiportilla sain sitten ihmeekseni todeta koko reissusta kertyneen tarkalleen 4.472 kilometriä. Kyllä nuo km:t vaan karttavat, vaikka ei niin hirveän kaukana tullut käytyä.

Kirjavankierros

Pari viikkoa kului töissä, ja sitten tuli asiaa Ouluun. Kun Pyhäsalmele ei Oulusta ollut kuin parisensataa kilometriä, niin päätimme lähteä sinne. Siellä nimittäin järjestettiin tuona viikonloppuna Kirjavankierros. Paikalta löytyi yllätyksekseni kovastikin tuttuja, kuten: Kemijärven "opas-Aaro", Ivalon Olli ja Vantaan Reiska. En ollut aikaisemmin ko. tapahtumassa käynyt, ja siitä jäi erittäin myönteinen maku. Väkeä ei ollut mahdollisesti, paikka oli hieno ja ohjelma monipuolista (mm. se miesvoimistelijoiden rat-

4. Kalastusta Kontiossa. Eikös joku toinenkin kävellyt vetten päällä?

kiriemukas esitys). Tosin yö oli kylmä, mutta olihan lämmittäjä omasta takaa.

Hailuoto-ajo

Seuraava tapahtuma menikin sitten syyskuun puolelle. Ajankohtana 05.—07.09. oli Hailuoto-ajo. Sielläkin oli tullut käytyä niin monesti, että pois ei voinut ajatellakaan jäädä. Olin kaukoviisaasti varannut sieltä mökin, sillä joskus takavuosina olin palellut siellä ollessa teltassa. Joinain vuosina ilmat ovat kyllä olleet aivan mukaviakin. Siinä neljälle tarkoitetussa mökissä yöpyi sitten neljätoista henkeä! Enempää ei oikeastaan olisi so-

pinutkaan. Meno oli muuten entisenlaista. Saunasta vaan ei irronnut oikein löylyjä, ja takapenkkiäiseni hukasi korvakorunsa. Sunnuntaina paluumatkalla ehdittiin saarelta poimia vielä puolukoitakin kirpeässä syysäässä.

Posion syyskoleat

19.—21.09. olivat Posion syysajot Himmerkin leirintäalueella. Niistä ei sen enempää, koska Motoristin numerossa 5/86 oli juttua melko tyhjentävästi ko. skaboista. Saahan nähdä miten ensi syksynä käy — nyt oli ainakin rattoisaa.

Pyörä seisomaan

01.10. alkoi pyöräni seisontakausi. Näin sitä on aikaisin lopetettava täällä pohjoisessa. Tosin tuona syksynä olisi voinut ajella aina marraskuulle saakka, lunta kun ei millään tuntunut tulevan. Ajoin pyöräni sisävarastoon ja tein talvisäilytyshuollon (akku pois ja tuoreet öljyt sisälle). Laskiessani kilometrisaalista ko. kesältä, sain tulokseksi 10.267. Eihän niitä nyt hirveästi tullut, mutta kyllä ne kaikki olivat nautittavia ja miellyttäviä kilometrejä. Teknisiä huolia ei ollut ja suurinpiirtein pystyssäkin pysyttiin. Vain yhdet sakot (sitäkin kovemmat) tulivat ylinopeudesta (lomalle oli kiire!) Toista vuotta vanhaan pyörääni olin kovin tyytyväinen, vaikka se on 100 kuutiota pienempi kuin edellinen. Kyllä pienemmälläkin näyttää ehtivän.

Ajokauden päättäjaiset

Mutta eihän tapahtumat siihen loppuneet, että laitoin pyöräni seisomaan. 04.—05.10. vietettiin NMP:n ajokauden päättäjäisiä Sonkamökeillä Songassa. Niistä mökeistä sen verran, että jokaiseen kuului oma sauna! Me kemijärveläiset saavuimme paikalle autolla (milläs muullakaan siinä vaiheessa). Porukkaa ei ollut niin paljoa kuin avajaisissa. Aika moni tuli kuitenkin pyörällä, asiaankuuluvasti.

NMP:n pikkujoulu

13.—14.12. NMP:n pikkujoulu Rukalalla, ja siinäpä sitten olivat vuoden -86 motoristitapahtumat meikäläisen näkökulmasta. Oikeastaan ihan mukava vuosi!

Muisteli Kemijärven Jaska

Aimo kiittää!

Kerhon hallitusta ja kerholaisia saamastaan upeasta seinäkellosta.

Kello näyttää hyvin oikeata aikaa, että pysyisin ajan tasalla tässä elämän menossa.

Parhaat kiitokset jokaiselle, ja oikein hyvää ja antoisaa kesää!

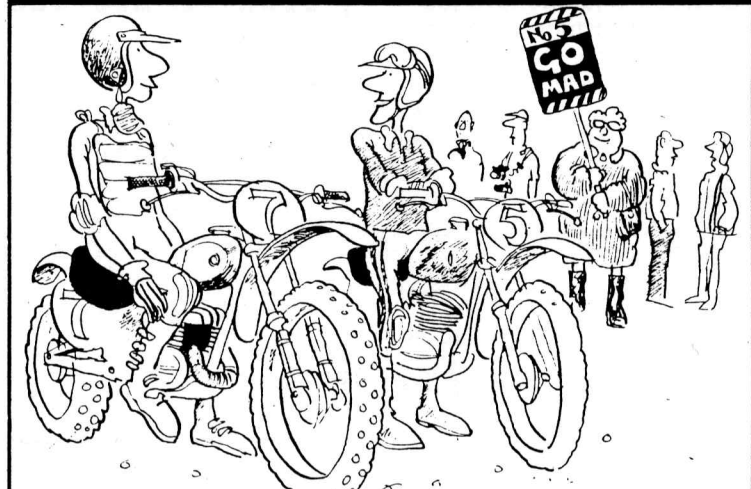
Terveisin Aimo

Norjalainen liikennelentäjä lensi konettaan Oslostu uuteen ja uutoon paikkaan Ruotsiinpa tietekin. Selasi ja plarasi lennon aikana lentokenttiä selostavaa opaskirjasta, jossa sanottiin että määränpäässä on hyvin lyhyt kiitorata, suositellaan tiukkaa laskeutumista ja kovaa jarrutusta. Huh. — mitenköhän minä selviydyn, ajatteli norski. Kentän päälle tultuaan hän veti jyrkästi alas, töyssylaskun aivan kiitoradan alkuun ja piukean jarrutuksen jotta matkalaukut lentelivät matkustamossa ja matkustajat kirkuivat. Huh-huh sainpa py-sähtymään juuri ja juuri asfaltille vielä, olipa se lyhyt kiitorata tosiaan, norski huokaili. Samassa hän silmäsi ulos ohjaamon sivuikkunoista ja ähkäisi: mutta onpa se kauhean leveäksi tehty!

JUTUT 1.8.87

Laugh

WITH ROGER
BEALE

"Someone told the mother-in-law how dangerous this sport can be — so she's decided to sponsor me."

NELIVUOTIAS

(4-vuotta 14.06.1986, mittarilukema 85.675 km)

- Että mikäkö?
- Kulkuneuvo!
- Jaa, auto!
- Eikö?
- Mitään!
- Moottoripyörä
- Ulkomaalainen!
- Eikö?
- Suomalainen!
- Joo, Aaron!
- Niin Aaron, no nyt ymmärrän.

12.06.1982 luen paikkakunnan yksöislehteä, jossa on myytävänä joitain moottoripyöriä tarjouksella, uusia! Hyppään ylitse, sillä eihän Suomessa myydä alkoholia eikä moottoripyöriä tarjouksella. Lähdän pihalle ja ihailen omaa pyörääni, pyörää joka täytyi edellispäivänä kaivaa lumihangesta, kun oli satanut ja pyryttänyt hieman.

13.06.1982 ajelen läheiseen lomakeskukseen, luen pääkaupungin julkaisua. Hätkähdän, siellä sama tieto HONDA CB 750K ja HONDA CX 500C alennuksella... nyt tuli kuume. Lähdän illalla kartsalle, siellä tulee kerhomme (NMP ry) "juniori" vastaan ja sanoo ostavansa minulta pyörän hintaan (... mk) Pyydän hänet mukaan aamulla Rovaniemelle, niin katsotaan miten käy. Oli levoton yö... syynä kuume. Siis moottoripyörän ostokuume. Join keskellä yötä puoli pulloa kotimaista väkevää marjaviiniä, laitoin ylisuuret kumisaappaat jalkoihin ja juoksin reilut kolme kilometriä, oli hiki, vaan ei tullut uni.

14.06.1982 ajoin aamulla juniorin luo. Vaihdoin takarenaan ja läksim-

me kaksipäällä Roihin lämpötilan ollessa 0... +2 °C. Menimme moottoripyöräliikkeeseen T:mi Pauli Piippola (PAUKKA kavereiden kesken). Katsoimme motskareita, liikkeessä oli paikalla vain Rouva. Istuin HONDA CB 750:n satulaan ja kyselin maksuehtoja. Rouva kertoi ne. Otin taskustani alkalipatterilla varustetun digitaalinäyttöisen taskulaskimen, ynnäilin hieman ja kerroin juniorille: "Sinun pyörä on tuolla pihalla, tämä on minun". Kerroin myös rouvalle saman asian ja kehoitin häntä asentamaan peilit paikoilleen ja akun lataukseen. Hän totesi: "Katsotaan ensin kun johtaja tulee paikalle". Varmaan luuli meidän pelleilevän. Ei pelleilty.

Johtaja saapui, teimme kaupat. Sovittiin maksutavasta. Käteisellä. Hieman virtaa akkuun ja taipaleelle. Kysyin lähtiessä 1000 km:n huoltoa ensi maanantaiksi. Hän hymyi. Ajoimme Kemijärvelle rauhallista totutusajoa, väliin minä keulassa, väliin edellinen pyöräni.

Kun tekee noinkin suuren investoinnin, tulee mieleen ajatus: Työkälut ainakin kasvavat, mutta kuinkas kävikään.

21.06.1982 viikko mennyt pyörän omistajana. Pari päivää olin ajellut jo oikeilla rekisterikilvillä. Koekilven aika oli ohi. Olin Oulussa ja soitin Paulalle kysyäkseni huoltoa. Hän kysyi: "Oletko ajanut paljon?" Kerroin mitarissa olevan jo alun toistatuhatta kilometriä. Sovittiin aika seuraavaksi päiväksi.

22.06.1982 suoritettiin ensimmäi-

S
I
E
L
L
Ä

J
O
S
S
A
I
N

KONTIORALLISSAKIN

KONTIO T-PAIDAT

lapsille 90-120 cm

aikuisille S,M,L,XL,XXL

KONTIO-
LIPPIKSET

COLLEGET, REPUT, VYÖLAUKUT,
KETJUÖLJYT,

KANGASMERKIT, KERHOTARRAT

KAUPPA KÄY tilpehörskä

nen takuuhuolto. Säädettiin venttiilinvälkykset sekä nokka-akseleita liikutteleva nokkaketju. Vaihdettiin öljyt ja -suodatin.

13.07.1982 suoritettiin toinen (5.000 km) takuuhuolto, laitettiin säädöt kohdalleen sekä pyörän sisälle uudet voiteluaineet suotimiseen. Pyörän ostohetkellä luulin, että tuli työhalut, mutta tulikin ajohalut. Olin toista viikkoa sitten, ennen Kuusamossa olluuta Kintioralla lopettanut työt, keskittyen vain... niin senhän tietävät kaikki... mihin!

Seuraavan viikonloppumatkan tein Reisjärvelle Kirjavan kierrokselle. Kesä 1982 oli todella lämmin, joten suunnistin heti Kirjavan jälkeen ensimmäiselle moottoripyörämatkalleni ulkomaille — Haaparantaan ja siitä Tukholmaan. Tukholmassa oli kosiolla ononi ajan (toista viikkoa) yli 30 °C varjossa, mutta en minä mennyt niin kylmään paikkaan, vaan ajelin shortsisillani Hondaani. Vaan kaikki hyvä loppuu aikanaan, joten eräänä sunnuntaiamuna tuli levoton olo ja lähdin suunnistamaan kohti napapiiriä. Olin Suomen Kemissä yötä.

Aamulla jatkoin Rovaniemelle, jossa vaihdatin alkuperäisen takarenkaan (Bridgestone) tilalle uuden Continentalin. Harmitti kun originaali takarengas ei kestänyt edes kahta kuu-kautta, kilometreissä noin 10.500 km.

Ajelin kotiin. Olin suorittamassa öljynvaihtoa kun puhelin soi, jossa kysyttiin ruotsinmiestä, siis minua ja pyydettiin kalalle ylä-Kemijoelle liki Korvatunturia, puhuivat ympäri, joten vaihdoin matkavarusteet kalastus-vehkeisiin — ja taas menttiin. Ensimmäinen viikko liikuttiiin pyörällä, mutta sen jälkeen HONDA oli kolmatta viikkoa ettei liikunut metriäkään. Varmaan ihmetteli!

31.08.1982 saavuin kalalta ja kyse-
lin Paukalta 10.000 km:n huolto. Hän kysyi: ”Joko on muka kymppi-

tonni täynnä?” Kerroin sen olleen jo kohta kuukauden, nyt oli mittarissa lukema 13.500 km. Ajoin Rovaniemelle, jossa suoritettiin huolto kaikkinen tarvittavine toimenpiteineen. Oli elokuun viimeinen päivä, joten minun täytyi ajaa illalla vielä Ouluun, sillä minulla jatkuisi aamulla koulu.

Se oli kesä se. Loppusyksystä ajelin vielä muutaman kerran. Kun vein pyöräni talvisäilöntään Kiiminkiin (kylmä ulkovarasto), oli mittarinlukema 13.966 km.

09.04.1983 haen pyöräni talvisäilöstä ja voi olettaa, että on kevät ja kesä lähellä kun motskari on alla. Talven aikana ostin Krauserin tavaratelineen pienine mustine sivulaukkuihin ja pienen tavaratelineelle sijoitettavan perälaukun. Edelliset valkoiset Shoein sivulaukut mustine kansineen möin kiinnikkeineen juniorille.

18.04.1983 on aurinkoinen maanantaiaamu ja aika lämmin ulkoilma, joten ajattelin hakea puoliuntuvama-kuupussini kotoa. Pidän koulusta vapaapäivän ja ajan Kemin, Rovaniemen ja Kemijärven kautta kotiin. En ehtinyt viipyä siellä, sillä aamulla olisi kunnallistekniikan kokeet — joten menoksi.

22.04.1983 on aurinkoinen ja lämmin (+17 °C) perjantaaamu, pakkaan pyöräni ja lehden nelostietä etelään. Olen iltapäivällä Lohjalla siivojamestarin luona. Funtsin Lohjalla pari päivää, siellä oli lämmintä jatkuvasti parikymmentä astetta, joten päätin jäädä sinne.

Lohja oli hyvä tukikohta, sieltä oli helppo pistäytyä naapurikunnissa. Kävin hyvinkäällä, Helsingissä parikin kertaa, Linnanmäellä pelaamassa kätevää hevospeliä, Hämeenlinnassa Ahveniston ajoissa, matkalla Hankoon meni toinen puola sököksi Karjaalla. Ajoin yhdellä puolalla takaisin Lohjalle.

Seuraavana päivänä hain Turusta

autolla uuden puolan (sain takuuseen). Näin ollen pääsin tekemään matkan Hankoon uusin eväin.

Olin Lohjalla toista kuukautta, siellä tutustuin myös erääseen rakennusliikkeen vetäjään, joka harrasti lentämistä ja omisti lentolupakirjan. Hän soittaa minulle keskiviikkona 25.05.1983 ja kysyy, lähtisinkö huomenna mukaan lennolle, jos on hyvä ilma. En kieltäytynyt. Ajoin aamulla Nummelaan, josta lähdimme hänen BMW 520i Automaticillaan kohti Malmia, kotimaan liikenteen lentokenttää.

Vuokrasimme nelipaikkaisen lentokoneen ja suunnistimme... niin minne... eihän sitä vielä tiennyt. Päädyimme tunnin ja kahdeksantoista minuutin kuluttua Jyväskylän Tikka-kosken lentokentälle keskimäärin 220 kilometrin tuntinopeudella. Olimme hiukka yli tunnin perillä, joimme kahvit, kirjoitin postikortit tutuille. Lentäjä käänsi polttoainehanan toiselle siivelle?! Bensiinitankit (2 kpl) kun sijaitsevat siipien sisällä.

Niin nousiin ylös. Lentokorkeutemme oli 2.000 metriä. Oli mahtavat maisemat, vihertävät pellot, vihreät koivut ja vesistötkin olivat luoneet jääpeitteensä. Lentäjä kysyi: ”Mitä teet illalla?” Vastasin: ”Ajan Turkuun laivalle ja olen aamulla Ruotsissa.” Hän tuumasi: ”Tulepa pitkä päivämatka”. Lentoaika tullessa oli kuusi minuuttia lyhyempi, syynä myötätuu-
li.

Aika kului Tukholmassa vajaan viikon mukavasti. Ajelimme pikkuserkkuni Raimon kanssa paljon, hänellä oli HONDA CB900F. Kiersimme mm. Mälaren-järven ja kävimme Södertäljessä pizzalla. Ihme ja kumma, pizza maistui lähes samalta kuin Suomes-
sa.

31.05.1983 sanoin hyvästit Raimol-
le ja lähdin kohti napapiiriä Väster-
bottenin kautta. Pysähdyin Kemissä

silloisen tyttöystäväni luokse. Hän pyysi yöksi — suostuin. Tarkistin vielä soittamalla Kemijärvelle, että aamalla menisin töihin kaupungille. Oli si kuulemma vielä huomisen päivän työpaikka auki, sitten se annettaisiin jollekin toiselle. Kerroin tulevani aamalla 07.00.

Valvoimme tyttöystäväni kanssa pitkälle yöhön, laitoimme kellon soimaan 04.00, jotta ehtisi keittää aamu-
puuron ja ajella rauhallisesti töihin. Niin se vaan yö vierähti, että kello alkoi piipata ennenkuin olimme nukkuneet edes silmän täyttä, mutta ei muuta kuin taipaleelle yksillä silmillä.

Olin 06.50 kaupungin varikolla ilmoittautumassa töihin hyvissä ajoin. Ensimmäisenä työpäivänä oli aika kiirus, joutuin ajamaan työajoakin vielä 144 km. Oli kiva mennä kotiin puolen-
toista kuukauden reissun jälkeen. Olin ajanut yksillä silmin yli 1.600 km, joten menin heti töistä tultuani nukkumaan, jotta jaksaisin olla aamalla taas pirteänä töissä.

14.06.1983 HONDALLANI oli yksi-
vuotissynttärin, jonka aikana se oli ta-
valtanut 22.500 km. Kesä 1983 meni
ihan Kemijärvellä, pitempää matka-
ajoa Kontioralli Yllästunturilla ja pari
kertaa Rovaniemellä. Alkuperäinen
katurengas kesti 21.500 km, tilalle
vaihdoin Continentalin. Vielä ennen
juhannusta asensin pyöräni
Dunstall-merkkisen kokokatteen tu-
lensuojaksi ja monen mieliharmiksi
(?!). Takarenkaan vaihdoin lukemas-
sa 25.500 km ja toisen elokuussa mit-
tarilukemassa 33.500. Määräaikaishuol-
luon 34.500 km:ssä suoritin
09.09.1983. Syyskuun lopulla vein
moottoripyöräni jälleen Kiiminkiin tal-
visäilöön. Mittarilukema 36.246 km.

Kevät ja alkukesä 1984 jäi aika vä-
hälle ajamiselle. Mittarilukeman näyt-
täessä 37.700 km vaihdoin alkuperäiset
toisiovetoketjut ja hammaspyörät
uusiin liittimellä varustettuihin ja hie-

man pienemmän välityssuhteen omaaviin ketjupyöriin. Hiukka sen jälkeen räjähti oikealla puolella ylimmäinen pakoputki. Päätytulppa lensi pois ja vähän sisäkalujakin 180 km:n tunti-nopeudessa.

Ajoin kotiin, otin valovirtakäyttöisen kulmahiomakoneen, vaihdoin kivilaidan tilalle teräslaikan ja lyhensin jokaista äänenvaimenninta (4 kpl) n. 300 mm. Rautakangen avulla tyhjensin loput rojut pakoputkien sisältä. Lopuksi hitsasin 6 mm:n ruostumattomasta teräksestä päätylevyn putkiin. Hioin kulmahiomakoneella hitsausaumat hyvään ulkonäköön oikeuttavaan lopputulokseen. Maalasin putkien päät ja hitsausaumat kuumuutta kestäväällä pronssinvärisellä aerosolimaalilla. Lopuksi tein sen tärkeimmän työn siis aivotyön ja laskin pakoputkissa vaikuttavan pakokaasuvirtauman suurimmalla sallitulla kierrosluvulla ja sen vaatiman pakovastuksen ja tarvittavan poistuman mahdollisimman suuren hyötysuhteen ja taloudellisuuden aikaansaamiseksi. Päädyin halkaisijaltaan 12 mm:n reikään, joka osoittautui käytössä ihan hyväksi.

01.08.1984 suoritin huollon mittarilukemassa 43.875 ja 06.08 vaihdoin Tukholmassa uudet etu- ja takarenkaat Metzeler-merkkisiin mittarilukeman ollessa 45.500.

08.08.1984 kuulin suomenkieltä ESSO-tavernassa E4-tien varrella Etelä-Ruotsissa. Illalla pystyitin teltan Rödbyhavenin leirintäalueelle Tanskassa.

09.08.1984 menin lautalla Saksaan. Viinakaupassa kuulin vielä suomen kieltä, siellä ihmettelivät viinan halpuutta — en reagoinut mitenkään. Hieman puolenpäivän jälkeen astuin maihin. Juuri tällöin tuli mieleen Mika Waltarin runo; ”olen yksin, olen villi, olen vapaa ja koko Eurooppa edessäni”. Myös Waltari on kokenut joskus

näin mahtavan tunteen.

Illalla pystyitin telttani Tonavan rannalle Strandbingin kaupungin leirintäalueelle. Ilta meni rattoisasti jutellesani saksalaisten tyttöjen kanssa, sillä ”Ich spreche sehr gut Deutsch”.

10.08.1984 menin kahden tulin läpi. Itävältä-Unkarin tullissa meni 20 minuuttia. Illalla olin Pannoniarallissa Unkarin Debrecenin kaupungissa, lähellä Tshekkoslovakia, Neuvostoliiton ja Romanian rajoja. Olin toissapäivänä ajanut yli 2.800 km. Kirjoitin postikortin Badgasternista Itävallasta kotiin.

Kirstin ketjut Soyenissa Etelä-Saksassa. Soyenissa leirintäalueen hoitaja oli ollut toisen maailmansotadan aikana sotavankina. Seuraavan yön yövyin Eichtättissä Adolf Söhnleinin luona. Adi voitti karhun kontiossa 1983 Yllästunturilla (pisin matka).

26.08.1984 voitin pisimmän matkan palkinnon Turkin lintukodossa. 27.08. joutuin puhaltamaan alkometriin Oulun Isollakadulla, olin autolla liikkeellä, tulos vihreä.

28.08.1984 saavuin liki napapiiriä. Syyskuun lopulla laitoin pyöräni talvisäilöön avovarastoon Kemijärvelle. Mittarilukema 55.237 km.

Talvella hankin 4-1 pakoputken Hondaani. Kauppaan sisältyi kuitenkin petos Tilasin puhelimella käytetyn palovauriopyörästä olevan putken. Sen piti olla merkiltään ihan eri minkä sain. Sain bassanin. Jätin asian silti siihen.

Kesäkuussa 1985 vaihdoin takarenkaaksi Pirelli Phantom. Edellinen kesti 14.500 km. 28.06. tehtiin huoltokirjan viimeinen huolto, mittarinlukema 60.715 km. Jatkoisin samana yönä Jällivaaraan Midnattsoltreffeniin. 05.07. alkaen kävin pääkaupunkikierroksen: Tukholma - Kööpenhamina - Hampuri - Luxemburg - Pariisi - Lissabon - Gibraltar.

Aaro ottaa hörpyt Trondheimissä kesällä -86

30.07.1985 miitarilukema 74.400, lähdin yläKemijoelle kalaan.

31.08.1985 vaihdoin takarenkaan mittarilukemassa 77.000, edellinen rengas kesti 17.500 km, tilalle jälleen Pirelli. Lähdin taas yläKemijoelle kalaan.

Talvisäilytys Kemijärvellä, ulkovarasto, mittarilukema 80.037 km.

09.05.1986 oululaisessa Kalevassa julkaistiin puolen sivun juttu, teemanä Matkamoottoripyöräily. Päähenkilönä Aaro Hietala.

11.05.1986 luovutin Salossa moto-

ristien kevätpäivillä Salon moottorikerhon puheenjohtajalle Napapiirin Moottoripyöräilijät ry:n kerholippiksen.

Kesäkuun alussa vaihdoin eturenkaan. Edellinen kesti yli 39.500 km. (luit oikein: kolmekymmentäyhdeksäntuhattaviisisataa kilometriä).

14.06.1986 Raahen Piehingissä kokoontumisajossa Kreivin kiemurasassa pyöräni täytti neljä vuotta! Mittarinlukema oli 85. 675 km.

Terveisin Aaro

" JÄRJESTYSOHJUKSET "

*KAVERIT KAIKKI, TYTÖT JA POJAT,
TÄSSÄ TULEE TARINAT KOVAT:
JÄLKESI KORJAA, SIISTIKSI LAITA.
JOS SE HOMMA AINA EI MAITA,
NIIN MIETI MITÄ TEHDÄ VOISIT,
ETTÄ VIIHTYISYVDEN TOISILLE SOISIT.
EHDOTAN, PANNAAN PAIKAT KUNTOON,
ETTEI VÄÄ TAHRAA OMAANTUNTOON.
TEEMMEKÖ TÄSTÄ PAIKAN PARHAAN?
UNELMA - EEDENIN TARHAAN.*

S.T.

Diivailua vai muotitietoisuutta?

Oma tyyli kerää katseet!

Kaukaa, kilometrien päästä kuuluu kumea moottorin ärjyntä. Mutka, kierrokset laskevat. Kohta kone kiihdyttää verkkaisesti ja taas tulee mutka... Muutaman minuutin kuluttua pyörä saavuttaa minut, tien varressa taukoilijan. Kuskin käsi nousee rentoon tervehdykseen ja samassa isomukinen pyörä on pois. Samassa käsitan mitä on tyyli puhtaimmillaan. Harrika, lammasnahkat ja musta avokypärä, se on puhtaaksi jalostettua Bronsonmeininkiä...

Mutta on meitä onneksi muitakin. Imago on aina omalla tavallaan olenainen osa pyöräharrastusta. Seuraavassa kevyt esittely eri perustyyleistä.

Peruspyörä ja -kuski

Peruspyörä on ehdottomasti Tuutti-Honda. Mitä vanhempi sitä parempi se on. Ainakin omistajansa mielestä, joka on luonnollista ns. peruspyöräilijältä. Mitä käsite peruspyöräilijä taas pitää sisällään, on mahdoton sanoa. Tuutin omistajaksi ajautuu mitä merkittävämpää tyyppiä. Yksi mieleenpainuvimmista oli se kaveri, joka kertoili ajalleensa kyseisellä maan mainiolla pyörällä Ruskeasannan montturinkia. Saapaat ja pyörän ulkoasu tukivat huimaa tarinaa. Ehkä peruspyöräilijä on se, joka on ajanut samalla Tuutilla täydet satatonna eikä tiedä paremmasta. Kesäiltana grillille naapurikaupunkiin ja räntäsateessa pystymättään mies on perustyyliä.

Keppiveto ja kate

Keppikoneiden kantaäiti on tietysti BEMU. Sillä liikkuvat leppoisat ja jo varttuneeseen keski-ikään kerinneet veikot, joiden tyyli on tajuton. Heidän juttunsa alkavat jo usein 50-luvulta...

Stereotyyppiä etsittäessä parempi vaihtoehto on iso 1000-1100 Susna, johon on ruuvattu Vindjammer-kate. Varustukseen kuuluu ainakin stereot, kenties myös LA-puhelin. Erikoistuntomerkki on, että ajuri käyttää Sinisalon nahkoja. Sivulaukuissa on SF-lätkä ja hemmetisti tarroja, joista osa on hankittu ihan rehellisesti ajamalla kauas ja takaisin. Se on rahamiesten matkapyöriä. Ja jos se ei riitä, alle on hankittava Gold Wing tai Cavalcade.

Matkakoneiden sarjan ivattu musta hevonen on perusmallia CX "muovipossu", joka on niin ruma ja luotettava, että siitä kehittyy aivan oma tyyli. Kilometrejä pojilla on yleensä rutosti, kyseessä lienee viritetty mittari.

Kiihtyy ja kovaa

Liikennevalot välähtävät keltaista... vihreätä, ja menoksi. Silloin kiihtyy ja kovaa. Kone viivalla voi olla mikä tahansa nykyisistä kahvilakilpureista, joita myös matkapyörinä myydään, tai oikein muskelimylly tyyliin ala V-Max. Se tyyli kerää katseet ja pahesunnan, mutta ei siinä määrin kuin aidon mustan Jytä-Jammun murahdukset tai Nortonin mylvintä. Tärinä tyyli on unohtumassa. Kioskipärsäilijän

ajovarusteet ovat tennarit, farkut ja pusakka. Kypärä saattaa olla integral-mallia, ettei ilta-ajelulla itikat tunkisi silmiin. Hänestä on luonnotonta ajaa maanteillä, kukaan ei ole kat-somassa... tyyliä!!

Enduro ja mutakuono

Rähjäpyörässä maistuu hiki ja muta. Sen tyylikkyyttä ei voi ymmärtää, jos ei ole sitä itse kokenut. Sissikeikka "poikien kanssa" on repäisyä arjen paineista. Jo ison nelarin käynnistä-misessä otetaan miehestä mittaa eikä pulssi laske metsäteillä yhtään. Oikeinpäin montussa koluaminen onkin jo enemmän urheilua eikä sillä ole taas mitään tekemistä tyylin kanssa. Tai ehkä heidän tyyliinsä kuuluu kipsisormet ja mustelmat. Enduromat-kailu on oma omituinen tyyliinsä. Siinä ajetaan isolla pyörällä ja isolla tan-killa päätteitä pitkin. Onhan se tietysti hauska katsella maisemia normaalia korkeamman pyörän satulasta, mutta se tuuli, se tuuli...

Piikilläkö muka tyyli?

Piikkiäily on moottoripyöräilijän esiaste, jolle on myönnetty möllikilpi tai 80-lätkä takalokkariin varoitukseksi muille tielläliikkujille. Samalla hän unohtaa, että vaarallisin hän on itsel-leen. Piikkiäilyajon ajokki on isältä ruinattu uusi vesitykki mallia Jammu tai Susna. Kortteliohjukseen ostetaan uudet ketjut neljä kertaa vuodessa. Se on kiihdytystyyliä se. Mitä isot edellä...

Jos isä on köyhä, vannoutunut pyö-räilyn vastustaja tai oikea motoristi, niin piikin osataja saakin ostaa pyö-rän omilla, itse hankituilla rahoillaan. Siinä tapauksessa haarojenvälistä löytyy kenties viisivuotias enduron

rämpy. SE on TI-piikkityyliä, jossa oppi tulee kantapään kautta. Eikä nämä tyyli tähän lopu. Tien päällä ja varsinkin ohessa törmää vaikka min-käläisiin tyyliniekkoihin. Meillä kaikil-la on oma tyyliinsä ja se kerää kateel-listen katseet. Ollaan silti kaikki moot-toripyöräilijöitä yhtä kaikki. SIINÄ ON TYYLIÄ.

Kaatumisenpelko on henkivakuutus... !?

Moottoripyöräily on yli kymmenen kertaa vaarallisempaa kuin autoilu. Kolarissa 80—90 % moottoripyöräil-jä kärsii suuremman vahingon kuin toisena osapuolena ollut autoilija, kertoo onnettomuustilastot. Tutki-mustulokset ovat huonoa mainosta moottoripyöräilylle. Silti niille ei voi eikä saa uummistaa silmiään. Ne ovat tosiasioita. Järkyttävät luvutkaan ei-vät välttämättä saa säpsähtämään. Pysähdys tulee vasta silloin kun on-nettomuus tulee kohdalle, itselle tai tutulle kaverille. Silloin moottoripyö-räilijä joutuu selvittämään itselleen, miten näin kävi ja onko harrastukses-sa mitään mieltä. Ovatko riskit suh-teettoman suuret, jos niitä vertaa aja-misen tuottamaan mielihyvään?

Minulle tuo pysähtymishetki tuli toissa syksynä. Puhelin soi kesken il-tapäivää ja saan kuulla, että pitkäai-kainen ajokaveri makaa teholla keuhkot mäsänä ja sääriluu poikki. Miestä on leikattu kahdeksan kertaa, ja hen-kiinjäämisarvioksi oli annettu fifty-fifty.

Silloin iskee pelko, sama olisi voi-nut tapahtua itselle koska tahansa, mieleen nousee omat kaahailut ja mielettömät riskit. Kuolonpelon lisäk-si vieläkin pahemmalta tuntuu vam-mautumisriski, esimerkiksi osittain halvaantuminen, joka on tyyppillinen seuras moottoripyöräonnettomuuksista.

Ajokaverille kävi hyvin, mutta toipu-misprosessi oli pitkä. Siitä hän pääsi yli vain hurtilla huumorilla, "ajan mie-lummin moottoripyörällä" -tarra kyy-nersauvassa oli puhutteleva totea-mus. Jalka oli yli puoli vuotta kipsis-sä, takana yli kymmenen luunsiirtoa.

Lääketieteelle kuuluu suurkiitos siit-tä, että kaveri oli liikenteessä jälleen vappuna. NIIN MOOTTORIPYÖRÄ-LÄ!!!

Kunnollisen lipan jälkeen pyöräilyn aloittaminen vaatii sisua ja ennen-kaikkea itsensä voittamista. Näennäi-sesti helpoin ratkaisu olisi jättää koko homma, joka käy hengen päälle. Tul-la järkiinsä, kuten ei-motoristit sano-vat.

Silloin on pakko ottaa avuksi ei elä-mästä selviä hengissä asenne ja teh-dä tiukka päätös, etten ikinä halua kaatua. Sen mukainen ajotyyli ja -opiskelu antaa hyvät eväät selvitä lii-kenteessä. Kuskin alitajuntaan on syöpynyt tietty kaatumisenpelko ja se on hyvä henkivakuutus. Se kasvattaa itsensä hallintaa niin tiellä kuin muus-sakin elämässä.

Jouko Juutilainen

MOTOPOSTIA

Terveisiä Birminghamista Englannista!

Että mitä sieltä? Upouusi "The National Motorcycle Museum". Siinä uutinen kaikille brittipyöräilijä ystäville ja vähän muillekin. Tässä uu-dessa museossa on 4 (neljä) isoa sa-lia täynnä brittiläisiä moottoripyöriä, ja niitä on kymmenittäin, tusinoittain, tiuttain. Museo on avoinna klo 10—18 joka päivä paitsi ei joulupäivänä

Museossa on valtaisan pyörämää-rän lisäksi täysin oikeuksin varustettu ravintola, siistejä wc-tiloja, monipuoli-sesti varustettuna shoppi eli siis myy-mälä, hyvät parkkitilat ym, ym, ym.

Aputoimittaja oli kaiken tämän näh-dessään aivan läpällänsä ja paikallisten pusiness-miesten oli kahden ja puolen tunnin kuolaamisen jälkeen kannettava hänet odottavaan autoon (Rover 3 litre Saloon de Luxe).

Ajo-ohje: Hakeutukaa Birminghamin kyläpahasen itäpuolelle. Yrit-täkää löytää moottoriteiltä M-1, M-5 ja M-6 tuleva syöttötie M-42. Koettakaa sitten törmätä A-45 -nimiseen Londo-nista Birminghamiin johtavaan paa-naan. Junction eli liitos No 7:n koh-dalla yrittäkää pälyillä, näkisittekö eh-kä "NEC" eli national Exhibition Centre" nimisiä kilpiä? Jos näette, ol-kaa iloisia ja ajakaa siitä ilosta pari varvia siinä ympyrässä. Nimittäin toisten karttojen mukaan se museo on likellä ympyrää No 6 (kuusi, gran). Eräiden tietojen mukaan etäisyys Bir-minghamin rautatieasemalta ja sa-moin lentoasemalta on noin yksi maili jotensakin kaakkoon.

Tarkka osoite: Coventry Road, Bic-kenhill, Solihull. Puhelin: Hampton in Arden 3311. — Tuli varmaan kaikille ihan selväksi?

THE MIDLANDS

DRIVE INTO HISTORY

6 FASCINATING MIDLAND'S MUSEUMS THAT BETWEEN THEM TELL THE COMPLETE STORY OF OUR MOTORING HERITAGE

Pohjoinen, North

Liityntä moottoriteihin M-1, M-5 ja M-6

Rautatie

Birmingham rautatie-asema

Birmingham Airport eli lentämissatama

NATIONAL EXHIBITION CENTRE

M-42

A-45

Birminghamista

Coventry London (Euston)

M-42 Bristolista ja lounais-Englannista

Jumpura No. 6

Lontoo, M-1 A-45 Coventry

Tässä se on!!
National Motorcycle Museum

Osoite:
Coventry Road
Bickenhill
Solihull
West Midlands
B 92 OEJ
Puhelin:
Hampton-in-Arden
(06755) 3311

Avoinna:
joka päivä paitsi ei joulupäivänä klo 10—18

Muuta: Tässä Midland -nimisessä maakunnassa on lisäksi viisi muuta moottori+auto-alan museota, joista on parasta poimia itse esite paikan päällä, ja sekoilla niitä haeskellen 2-3 päivää paikkaseudulla,

ehdottaa
Aputoimittaja J.P

PS:
Kaikki japsi-pyörillä ajavat: ostakaa itsellenne T-paita, jonka rinnassa lukee: I would rather eat shit than ride a Jap-bike!

(sama)

Etelä, South

Suomen Retkeilymajajärjestö - SRM

Aurinko paistaa ja linnut laulaa — kohta on kesä. Suomen matkailu viettää 100-vuotisjuhlaa, retkeilymajaväki touhussa mukana.

Lomasuomen retkeilyverkosto kattaa koko maan: YLI 170 Retkeilymajaa ja lähes jokaisella 2—4 hengen huoneita. Majanhoitajat eivät ole nostaneet majoitushintoja tälle vuodelle, joten viihtyisä ja entistä edullisempi loma löytyy retkeilymajalta. Useilla majoilla voit vuokrata välineitä: veneitä, kanootteja ja surffilautoja. Jos lähdet ongelle järvimaisemaan, saat saaliiksi ainakin hyvän mielen.

Omatoimisuutta

Monella majalla on itsepalvelukeittiö. Kun haluat viettää lomaa myös ruuanlaitosta, voit syödä kahvilan puolella. Useilla majoilla on kahvila ja listalta löytyy kotitekoista ruokaa, jopa paikkakunnan herkkuja sesongin mukaan. Voit yöpyä perheesi kanssa tai ystäväiesi seurassa retkeilymajalla hyvällä mielin. Yhteistä kaikille on se, että ne on hyväksytty Suomen Retkeilymajajärjestöön ja sitä kautta kansainväliseen retkeilymajaverkostoon. Havaitset tämän ulko-oveen tai seinään kiinnitetystä SRM-kolmiosta ja mökki ja kuusi tunnuksesta, joka myös tienvarsilla opastaa majalle. Retkeilymajojen taso ja majoitushinnat perustuvat Suomen Retkeilymajajärjestön luokitukseen.

Majoitushinnat

Majoitusmaksut vaihtelevat 22:sta 72:een markkaan vuodepaikalta. Yövyt edullisesti, koska retkeilymajalla maksat vain vuodepaikasta etkä koko huoneesta. MP-69 jäsenenä majoitut vielä jäsenhintaan, koska Moottori-pyöräkerho -69 on Suomen Retkeilymajajärjestön jäsen. Säästöä kertyy 10 mk vuorokaudelta. Voimassa olevan jäsenkortin esittäminen riittää edun saamiseen.

Suomen Retkeilymajajärjestöstä saatavia kortteja: **Retkeilymajakortti kotimaa, retkeilymajakortti ulkoma, perhekortti, johtajakortti, kansainvälinen leirintäkortti + majoitusvaraukset ulkomaille:**

Lisätietoja saat:
Paikkakuntasi retkeilymajalta tai Suomen Retkeilymajajärjestö, Yrjönkatu 38 B 15, 00100 Helsinki, puh. 90/694 0377.

Suomen Retkeilymajajärjestö - SRM Retkeilymaja matkailua

Suomen Retkeilymajajärjestö järjestää myös erillaisia retkiä! Tässä lueteltu muutamia niistä.

Saaristopyöräily
Kolmiopyöräily
Kulttuuriretki
Kaakkoispyöräily
Länsirannikon kierros

Etelä-Pohjanmaan lakeuksia ja rannikkoa
Läntisen järvi-suomen reitti
Keski-Suomen kierros
Kolmen maakunnan kierros
Saimaan ympäriajo
Ylä-Savon pyöräilyreitti
Keski-Savon pyöräilyreitti
Runonlaulajan reitti
Kesäkierros Keski-Pohjanmaalla
Halki Suomineidon vyötärön
Pielisen ympäriajo
Lapista jäämeren rannoille
Kainuun kierros

Suomen Retkeilymajajärjestö järjestää myös kesäkurseja:

Ratsastuskurssi
Maalausleiri
Kalastuspaketti
Koskenlaskua
Susitaival-vaellus
Siemi ja Marjaretki
Kanoottisafari
Melontasafari

Lisätietoja:
Paikkakuntasi retkeilymajalta tai Suomen Retkeilymajajärjestöltä

Retkeilymajajulkaisuja ja tuotteita

Retkeilymajat-karttaesite	ilmainen
Retkeilymajat-luettelo	20,—
Retkeilymajamatkailua Suomessa -esite	ilmainen
Retkeilymajamatkailua Suomessa, saatavana Ruotsi, Englanti, Saksa	ilmainen
Lähde matkalle - nuorisomatka-luopas	ilmainen
Pohjolan retkeilymajat-esite	ilmainen
Islannin retkeilymajat-esite	ilmainen
Norjan retkeilymajaluettelo	20,—
Ruotsin retkeilymajaluettelo	25,—
Tanskan retkeilymajaluettelo	25,—
Kansainvälinen retkeilymajaopas, osa 1 (eurooppa ja välimerenmaat)	27,—
Kansainvälinen retkeilymajaopas, osa 2 (muun maailman retkeilymajat)	27,—
Conversation book for hostellers	10,—
Varaukset	0,50
Advance booking voucher	19,—
Lakanapussi	55,—

Motoristin menu

Kuultuani ruokaohjeeni "Suomalais-Ugrilainen kielipata" saavuttamasta menestksestä, ja lukuisten kansalaisten sekä järjestöjen kysellessä pyörämatkojen hätkähdyttävimmistä elämyksistä, tulen julkaisemaan kaksi retkimuonaohjetta halukkaiden kokeiltavaksi.

Ensimmäinen ohje, Gouter à la Suzuki-Team, on yksinkertainen, aloittelijalle sopiva. Toinen, Gourmandise à la Saaristoajo, johon tarvitaan ruoka-ainesten lisäksi mm. 0,5 milj. mk:n edestä moottoripyöriä, 2 dl Pöytäviinaa, laakea kallio, Italian kommunistipuolueen lippu, omena sekä 2,5 m³ kivi, edellyttää valmistajansa olevan paitsi todellinen gurmandi, myös kokenut motoristi. Tämän ohjeen julkaisen myöhemmin. Kirjoitusteni tarkoituksena on luonnollisesti osaltaan lietsoa tavallisimpia moottoripyöräilyä kohtaan tunnettuja ennakkoluuloja.

Gouter à la Suzuki-Team

Otetaan yksi 1100 cc Suzuki-moottoripyörä, (ilman sivuvaunua), telttä, 6 kpl DE LUXE juustokolmioita, retkikeitin, makuupussi, pari litraa vettä, paketti REISSUMIESTÄ (tai vastaavia ruisrinkuloita), varakalsarit, yksi muovin pakattu läjä erityisesti kotimaan matkailuun tarkoitettua SUOMI-makkaraa, sekä yksi pussillinen mitä tahansa pussikeittoa (Lopputuloksen kannalta merkki tai laatu on yhdentekevää). Aloittelevalle suositellaan kuitenkin mustikkakeittoa, koska väristä näkee onko sitä vielä

kattilassa. (Ei sinappia, ellei asianomainen todella pidä sinapista, ja on valmis kohtaamaan siihen liittyvät seuraamukset kuin mies) (Palaan ylämainittuun asiaan myöhemmin artikkelissani). Varakkaammille suositellaan matkaan otettavaksi myös suolakurkkua. Juomaksi valitaan käytännön sanelemana ratkaisuna murukahvia.

Ajetaan esim. 57 km Rovaniemeltä kaakkoon keskelle metsää tapamaan tuttja. Perille tultua on riivatunmoinen nälkä ja sataa. Kun pyörä on uponnut mutaan niin syvälle, että se pysyy pystyssä ilman seisontatukea, on aika pystyttää telttä kokoontumisajon järjestäjän tai leirintäalueen hoitajan osoittamaan vesilammikkoon. Sitten laitetaan vain makuupussi telttäan likoamaan, viritellään tuli retkikeittimeen, lorautetaan vettä pakkiin ja hämmennetään pussikeittoa sekaan. Näin ovat retkieriamme perustyöt tehdyt.

Jäljellä on vain juuston levittäminen peukalolla leivän päälle (koska veitsi on unohtunut matkasta eikä viitsi liata lusikkaa) ja makkaranpätjän katkaiseminen, kun muovipakkauks on saatu avatuksi ruuvimeisselillä.

Kun keitto on valmistunut, maistetaan sitä varovasti lusikan kärjestä. Puistatuskohtauksen päätyttyä keitto kaadetaan huolellisesti maahan. Kun keitto kuitenkin kaatuu retkikeittimen päälle vavahduttavan kokemuksen vietyä käsien hallinnan, vehje ei suostu enää toimimaan, pyyhitään pakki varakalsareilla puhtaaksi (huom. mustikkakeiton edut), ja se-

koitetaan murukahvia kylmään veteen. Kahvi nautitaan juustoleipien ja makkaran kera.

Yksinkertaistettu muoto edellisestä on seuraava: Keittopussi revitään auki ja keittoaineet varistetaan suoraan maahan. (Näin säästyään retkikeittimen raahaamiselta ja kalsarit säilyvät puhtaina) Makkara syödään niinkuin aiemminkin, mutta juustokolmiota ei levitetä leivän päälle, vaan ne puristetaan litskaksi kourassa ja juusto nuollaan sormien välistä. Leipäpala käytetään liiallisen kosteuden imeyttämiseen saappaista. Kädet pyyhitään (ei naapurin) telttäan.

Sitten pari neuvoa sinapin ystäville. Sinappituubi voidaan kuljettaa moottoripyörässä vain kahdella tavalla:

1.) Se laitetaan sivulaukkuun. 200 km:n ajon jälkeen tuubi on tyhjentynyt jommasta kummasta tai molemmista päistä, ja sinappi on levinnyt tasaiseksi kerrokseksi laukun seiniin. Sinppi pyyhitään pois makkaraalla — joka syödään — ja laukut putsataan varakalsareilla.

2.) Sinappi laitetaan makkaran kanssa kuusinkertaiseen muovipakkaukseen. 200 km:n ajon jälkeen tuubi on jne., mutta tällä kertaa se on levinnyt tasaisesti makkaran päälle, ja näin voidaan kätevästi syödä sinapilla siveltä makkaraa. Kädet ja kasvat pyyhitään puhtaaksi varakalsareilla. (Koska asiaa on testamenttaamisvaiheessa kysely huomautan, että kaksien varakalsarien mukaan ei auta, ellei jätä sinappia pois tai käytä yksinkertaistettua keitto-ohjetta.)

Tästä voi ruoanlaitosta kiinnostunut hyvin aloittaa moottoripyöräruokailunsa kehittämisen. Alussa mainittu Gourmandise à la Saaristoajo (19 hengelle) on sikäli kehittämissä vaiheessa, että lopullista viimeistelyä vailla on enää 2,5 m³ kiven (ns. siirtolohkare, miel. basalttia) sijoitus telttäan

nähdessä. Kehittelyä vaikeuttaa valitettavasti se, että vapaaehtoista henkilöistöä kiven siirtelyyn ei enää tahdo saada — kaikki tuntuvat kieltäytyvän ilmiselvien tekosyiden nojalla — ja keittiöhenkilökuntaan välttämättä kuuluvaa nälkäistä Kulkuria ei tien sivusta syyskylmillä tapaa kuin harvoin.

K. (Kake) Kojonen

Toimitussihteerillä on asiaa!

Minulla on 7:nne toimintakauden pöytäkirja. Ainoa asia mitä on jäljellä entisestä. Kerhomme on toiminut 20 vuotta ainakin ja tapahtunut on vaikka mitä! Ikäni vuoksi en ollut silloin ollut läsnä. Ken on ollut läsnä ja viitsii kirjoittaa entisestä ajoista. Kerhon perustaja jäsenet tulivat viime Kontiossa esiin. Joku on varmasti seurannut toimintaa jo silloin läheltä. Kirjoita minulle, jotta tulevatkin kerhomme jäsenet tietävät menneestä, silloin kun meitä ei ollut vielä! Nyt kerhomme pienokaiset eivät ole kiinnostuneita ainakaan ikänsä takia, mutta sitten runsaan kymmenen vuoden kuluttua olisi kiva tietää mitä on tapahtunut. Minun lisäkseni ehkä joukossa on muitakin, jotka eivät tiedä?!

Valaise sinä, joka muistat tuon ajan jos tahdot pistää paperille. Tarkoitukseni on saada jonkinlainen HISTORIikki menneiltä vuosilta, ennenkuin on liian myöhäistä.

Kirjeitä odotellen Annukka

Aika
Paikka
Läsnä

5.4.1987

Vantaa

Urpo Vaahtera
Jouko Mäenpää
Anna-Liisa Kuoppala
Raili Kinnunen
Timo Ylä-Mononen
Erkki Ahola

Pekka Kuoppala
Aki Oura
Veli-Matti Kaipainen
Hannu Impola
Jouni Valkeejärvi

Pöytäkirja
Hallituksen kokous
5.4.1987

- 1 Kokouksen avaus.
- 2 Todettiin kokous laillisesti koolle kutsutuksi ja päätösvaltaiseksi.
- 3 Puheenjohtajaksi valittiin Urpo Vaahtera ja sihteeriksi Raili Kinnunen.
- 4 Käsiteltiin edellisen kokouksen pöytäkirja.
- 5 Todettiin, että MP-87 näyttely meni hyvin. Kerhon osastoon kävi tutustumassa lukuisia vanhoja ja uusia jäseniä. Päätettiin ottaa selvää materiaalikustannuksista tulevia näyttelyjä silmälläpitäen, esim. sermit, kerhoa esittelevä dia-sarja tai video jne.
- 6 Tulevista tapahtumista todettiin seuraavaa: Etappiajon järjestää Timo-Ylä-Mononen kumppaneineen 16.—17.5., Kirkkopyhä järjestetään 31.5. ja Kontioralli on 3.—5.7. -87.
- 7 Urpo Vaahtera lupasi kerätä kerhon alcometrit (3 kpl) kasaan ja hoitaa niiden kalibroinnin tai tarvittaessa uusimisen.
- 8 Hallitus myönsi kerhon kangasmerkit Hämeen läänin 69:n EAK-kouluttajien kouluttaja-asuun kiinnitettäväksi.
- 9 Keskusteltiin muiden kerhojen ilmoitusten julkaisemisesta Motoristissa, ja päätettiin että paikallisten kerhojen ilmoituksia ei julkaista. Myynti ilmoituksetkin on tarkoitettu kerhon jäsenien käyttöön.
- 10 Suomen Retkeilymajajärjestön yhteyshenkilönä toimii Anna-Liisa Kuoppala. Hän hoitaa tiedottamisen kerhon jäsenille ja hallitukselle.
- 11 Keskusteltiin kampanjasta, joka järjestetään yhdessä Liikenneturvan sekä useiden eri järjestöjen ja organisaatioiden kanssa moottoripyöräilyn tunnetuksi ja turvallisiksi tekemiseksi. Pekka Kuoppala hoitaa asiaa kerhon edustajana.
- 12 Kevään EAK-kouluttajien jatkokoulutustilaisuus järjestetään 25.—26.4.-87. Timo Ylä-Mononen ottaa selvää halukkaista kerhon osallistujista. Kerho kustantaa 3—4 osallistujaa.
- 13 Keväällä järjestettävälle EAK-kouluttaja peruskurssille lähetetään myös 3—4 osallistujaa kerhon nimissä.
- 14 Jouni Valkeejärvi selvittää mahdollisuuksia järjestää kokoontumisajo ensiapukoulutuksen merkeissä.
- 15 Anna-Liisa Kuoppala selvittää kerhon joulukortin suunnittelusta ja toteutuksesta aiheutuvat kustannukset.
- 16 Matkakuluja korvattiin seuraavasti:
Jouni Valkeejärvi 180 mk
Aki Oura 50 mk
Jouko Mäenpää 100 mk
Kokouksen järjestelykuluja korvattiin Urpo Vaahteralle 220 mk.
- 16 Puheenjohtaja päätti kokouksen.
Urpo Vaahtera
puheenjohtaja
- Raili Kinnunen
sihteer

TAVARAMARKKINAT

T-PAIDAT 45 mk
S, M, L, XL, XXL
valk., pun.,
t-sin., musta
(pieni kerhologo)

COLLEGET 85 mk
S, M, L, XL, XXL
musta
(iso kerhologo)

KERHOTARRAT
ISOT 10 mk
PIENET 2 mk

KANGASMERKIT
15 mk

KERHOREPUT
80 mk
(kerhologo)

KETJUÖLJY
ISO 500 ml 45 mk
PIENI 160 ml 20 mk

VYÖLAUKUT 35 mk
(ei kerhologia)

AJA KUIVANA
KETJUT KOSTEINA

TILAUKSET TILPEHÖRSKÄLTÄ:

■■■ kortilla,

■■■ puhelimella:

NIMI, OSOITE, PUH.,
TUOTE, VÄRI, KOKO

Hannu Impola
Kilorinne 10 A 11
02610 ESPOO
k. 592 568 t. 567 2182